

Prima instanță: Judecătoria Cantemir (jud. T. Berdilă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii)

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Mariana Pitic
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Alexandru Zaharia,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2015, Alexandru Zaharia a depus cerere de chemare împotriva Consiliul sătesc Lărguța, rl Cantemir solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir privind reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, recunoașterea nulă a deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru” privind reîncadrarea în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, încasarea prejudiciului material în mărime de 10624 lei, calculat până la data de 30 septembrie 2015, a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr. 01 din 25 iunie 1999 a fost numit în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța și a deținut această funcție până la 01 iunie 2011. La data respectivă a fost suspendat din funcție în legătură cu alegerea sa ca primar al satului Lărguța, funcție deținută până la 08 iulie 2015, când a expirat mandatul de primar.

Menționează că, la 07 iulie 2015 s-a adresat pârâtului cu cerere, prin care a solicitat reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, deoarece a fost suspendat din funcția respectivă în temeiul art. 52 lit.a) al

Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008.

Afirmă că, prin decizia nr. nr.02/10 din 30 iulie 2015 a Consiliului sătesc Lărguța „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru” i s-a refuzat reîncadrarea sa în funcția solicitată. Nefiind de acord cu decizia respectivă, la 07 august 2015 a adresat o cerere către pârât, prin care a solicitat anularea deciziei nr. nr.02/10 din 30 iulie 2015. Prin decizia nr. 03/14 din 18 septembrie 2015, ce i-a fost adusă la cunoștință la 23 septembrie 2015, în lipsa unor temeieri juridici, i-a fost respinsă cererea sa.

Susține că, prin deciziile adoptate, pârâtul i-a încălcat dreptul de a fi reîncadrat în funcția deținută anterior și pârâtul nu este în drept de a-i stabili vinovăția în comiterea unor infracțiuni, prin ce au fost încălcate prevederile art. 55 alin.(1), (2¹) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008. Prin acțiunile pârâtului, i-a fost cauzat prejudiciu material prin neachitarea salariului și altor plăți în sumă de 10624 lei pentru perioada 07 iulie 2015 până la adresarea cu cererea de chemare în judecată, rezultând din salariul de funcție de 3840 lei și prejudiciul moral în sumă de 15000 lei.

La 16 februarie 2016, Alexandru Zaharia a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir privind reîncadrarea în funcția de secretar al Consiliului sătesc și al Primăriei sat. Lărguța, recunoașterea nulității deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru” referitor la reîncadarea în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, repunerea în funcția de secretar al Consiliului sătesc Lărguța și al Primăriei sat. Lărguța începând cu data de 07 iulie 2015, încasarea salariului și adaosurile suplimentare pentru absența forțată de la serviciu începând cu 07 iulie 2015 până la data repunerii în funcție, încasarea prejudiciului moral în mărime de 40000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistență juridică.

Prin încheierea din 25 februarie 2016 a Judecătorie Cantemir, Nina Dima a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, deoarece de moment exercita atribuțiile secretarului Consiliului local Lărguța și al Primăriei sat. Lărguța, rl Cantemir.

Prin hotărârea din 10 august 2016 a Judecătoriei Cantemir s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciilor; s-a încasat de la Alexandru Zaharia în beneficiul Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

Prin decizia din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul depus de Alexandru Zaharia și s-a casat integral hotărârea din 10 august 2016 a Judecătoriei Cantemir și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire constatarea ilegalității refuzului de reîncadrare în serviciu, anularea deciziei de respingere a cererii de reîncadrare, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

La 03 aprilie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.149), Alexandru

Zaharia a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel eronat a aplicat unele norme ale legii materiale ce guvernează regulile de suspendare a raporturilor de muncă, precum și a omis să aplice normele de drept material aplicabile litigiului.

Consideră recurentul că, în contextul art.51 alin.(1),(2), 52 lit. a) ale Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, care prevăd ce presupune suspendarea raporturilor de serviciu și cazurile de suspendare a acestora, era în drept să solicite reîncadrarea în funcția publică exercitată până a fi ales în funcția de primar, deoarece prin hotărârea din 10 mai 2011 a Judecătoriei Cantemir a fost restabilit în funcția de secretar al Consiliului local Lărguța, rl Cantemir, începând cu 17 octombrie 2010. Respectiv, perioada de suspendare din funcția de secretar deținută anterior, a durat pe perioada exercitării mandatului de primar 01 iunie 2011-08 iulie 2015.

Precizează că, în rezultatul examinării cererii de reîncadrare în serviciu, Consiliului sătesc Lărguța prin decizia nr.02/10 din 30 iulie 2015 nu a dispus restabilirea sa în funcție, dar a dispus: „1. Se ia act de cererea cet. Zaharia Alexandru privind reîncadrarea în funcția publică exercitată înainte de a fi ales primar conform prevederilor deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/14 din 15 iunie 2012. 2. Cererea de reîncadrare a cet. Zaharia Alexandru se respinge de către Consiliului sătesc Lărguța până la hotărârea definitivă a instanței de judecată, dat fiind faptul că la moment cet. Zaharia Alexandru se află în proces de judecată în calitate de bănuț și învinuit de săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art.324 alin.(3) lit. a),b) Cod penal”, ceea ce contravine prevederilor art.55 al Legii nr 158 din 04 iulie 2008, normă invocată și de instanța de apel.

Opinează că, instanța de apel atestă obligația angajatorului de a reîncadra funcționarul public în funcția anterior deținută, însă menționează suplimentar că este necesar respectarea condiției ce ține de încetarea motivelor ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu, fără a menționa care lege prevede această condiție. În acest sens instanța de apel indică că, prin sentința din 29 decembrie 2015 a Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău a fost condamnat în baza art.326 alin.(3) lit.a) Cod penal și că la moment sentința nu este definitivă. Totodată instanța de apel recunoaște faptul că prin decizia din 30 iulie 2015, Consiliul sătesc Lărguța a suspendat în continuare raporturile de serviciu pe un alt temei. Însă, instanța de apel nu menționează că pârâtul în decizia sa nu indică despre faptul suspendării din funcție, dar îi respinge cererea de reîncadrare.

Susține că, instanța de apel nu ia în considerare că în cazul dat suspendarea din funcție putea fi efectuată conform prevederilor art.200 Cod de procedură penală și numai în cazul când activa, la demersul procurorului care conduce sau după caz efectuează nemijlocit urmărirea penală, iar hotărârea administrației instituției de suspendare din funcție poate fi atacată la judecătorul de instrucție.

Referitor la argumentul instanței de apel precum că suspendarea contractului individual de muncă prin sine nu aduce careva atingeri dreptului la muncă pretins a fi încălcat, indică recurentul că, prin neîncadrarea în funcție se încalcă dreptul său la

muncă, la achitarea salariului cauzându-i prejudiciu material și moral.

Consideră că instanța de apel neîntemeiat a respins pretențiile sale privind împuternicirile reprezentanților Consiliului sătesc Lărguța și faptul că la judecarea pricinii în fond a participat un avocat, a cărui fiică este angajată a judecătoriei Cahul cu sediul în Cantemir în calitate de asistent al judecătorului care a examinat cauza în fond.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost adoptată la 25 ianuarie 2017, iar Alexandru Zaharia a declarat recurs la 03 aprilie 2017, conform sigiliului oficiului poștal(f.d.149).

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la 06 februarie 2017 (f.d.143), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Din textul recursului se distinge că recurentul a recepționat recursul la 09 februarie 2017.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la 03 aprilie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.149) de către Alexandru Zaharia împotriva deciziei din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 24 mai 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Alexandru Zaharia și va casa decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele pricinii rezultă că prin decizia nr. 01 din 25 iunie 1999 a Consiliului sătesc Lărguța, Alexandru Zaharia a fost numit în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța (f.d.8).

Concomitent Colegiul reține că din procesul-verbal al ședinței Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir, nr. 02 din 26 iunie 2003, rezultă că Nina Dima a fost numită în funcția de secretar al Consiliului sătesc Lărguța, în baza concursului (f.d.37).

Înscrierile efectuate în carnetul de muncă denotă că Alexandru Zaharia în perioada 06 iunie 2003-15 iunie 2007 a deținut funcția de Primar al satului Lărguța, fiind eliberat în legătură cu expirarea mandatului de primar (f.d.33). În perioada 15 iunie 2007-16 aprilie 2009, la fel, a deținut funcția de Primar al satului Lărguța, fiind eliberat din funcție în legătură cu încetarea contractului individual de muncă,

conform art. 82 lit. e) Codul muncii (f.d.34). La 17 octombrie 2010, Alexandru Zaharia a fost reîncadrat în funcția de secretar al Primăriei satului Lărguța și secretar al Consiliului sătesc Lărguța (f.d.34). În perioada 01 iunie 2011-08 iulie 2015 Alexandru Zaharia a deținut funcția de primar al satului Lărguța, fiind eliberat la 08 iulie 2015 din motivul expirării mandatului, ceea ce se confirmă prin înscrierea efectuată în carnetul de muncă (f.d.34-35).

Totodată, Colegiul notează că prin decizia nr. 02/14 din 15 iunie 2012 a Consiliului sătesc Lărguța „Cu privire la numirea dnei Dima Nina în funcție de secretar al Consiliului local și al sat. Lărguța”, în conformitate cu art. 14 alin.(1), (3), art. 22 alin.(1) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, s-a decis de a se lua act de hotărârea Judecătorei Leova nr. 3CA-4072011 privind alegerea lui Alexandru Zaharia în funcția de primar al satului Lărguța, cu validarea mandatului respectiv (pct.2); s-a abrogat decizia Consiliului sătesc Lărguța nr. 01/02 din 26 iunie 2003 privind numirea în funcția de secretar al consiliului sătesc și al sat. Lărguța, dna Nina Dima (pct.3); s-a numit în funcția de secretar al consiliului sătesc și al sat. Lărguța, Nina Dima pe perioada executării mandatului de primar al dlui Alexandru Zaharia (pct.4) (f.d.38).

Conform cererii depuse la 07 iulie 2015 în adresa Consiliului sătesc Lărguța, Alexandru Zaharia a solicitat reîncadrarea sa în funcția deținută anterior de a fi ales în funcția de primar, invocând ca temei prevederile art. 52 lit. a) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008 (f.d.4).

Prin decizia nr. 02/10 din 30 iulie 2015 a Consiliului sătesc Lărguța „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru”, conform art. 14 alin.(3), 22 alin.(1) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, s-a decis de a se lua act de cererea lui Alexandru Zaharia privind reîncadrarea în funcția publică exercitată anterior de a fi ales primar conform deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr. 2/14 din 15 iunie 2012 și a fost respinsă cererea de reîncadrare până la o hotărâre definitivă a instanței de judecată, deoarece în privința lui Alexandru Zaharia era intentată o cauză penală privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(3) lit.a), b) Cod penal (f.d.5).

Conform art. 2 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, actul administrativ reprezintă manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Conform art. 3 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b). Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Conform art. 14 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Astfel, la 10 august 2015 Alexandru Zaharia a depus o cerere prealabilă la Consiliul sătesc Lărguța, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 02/10 din 30 iulie 2015 a Consiliului sătesc Lărguța „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru” și adoptarea unei noi decizii conform legislației în vigoare (f.d.6).

Prin decizia nr. 03/14 din 18 septembrie 2015 a Consiliului sătesc Lărguța „Cu privire la cererea cet. Zaharia Alexandru”, conform art. 14 alin.(2), 22 alin.(1) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, s-a decis de a se lua act de cererea lui Alexandru Zaharia privind abrogarea deciziei nr. 02/10 din 30 iulie 2015 de reîncadrarea sa în funcția publică exercitată anterior de a fi ales în funcția de primar și s-a menținut în vigoare prevederile deciziei respective (f.d.7).

Conform art. 16 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În contextul prevederilor enunțate, Alexandru Zaharia s-a adresat în ordinea contenciosului administrativ cu cerere împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir, cu concretizările ulterioare, prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir privind reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, recunoașterea nulității deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru”, reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța, începând cu 07 iulie 2015, încasarea salariului de funcție și adaosurile suplimentare prevăzute începând cu 07 iulie 2015 până la repunerea în funcție, încasarea prejudiciului moral în mărime de 40000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.3, 29-30).

Prin hotărârea din 10 august 2016 a Judecătoriei Cantemir s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciilor; s-a încasat de la Alexandru Zaharia în beneficiul Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei (f.d.75,83-89).

În motivarea hotărârii sale, instanța de fond a reținut că din înscrierea nr. 8 efectuată în carnetul de muncă, rezultă că Alexandru Zaharia a fost eliberat la 16 aprilie 2009 din funcția de Primar al satului Lărguța în legătură cu încetarea contractului individual de muncă, conform art. 82 lit. e) Codul muncii, invocând în acest sens și prevederile art. 62 alin.(1) lit.g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008.

Instanța de fond a reținut ca lege specială ce reglementează raporturile de serviciu în speță - Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008.

Conform art. 62 alin.(1) lit.g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, raporturile de serviciu încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților ca urmare a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, ca pedeapsă de bază sau ca pedeapsă complementară, în temeiul sentinței judecătorești definitive prin care s-a dispus această interdicție.

În contextul normei precitate, prima instanța a menționat că prin decizia din 16 octombrie 2008 a Curții de Apel Cahul, fiind o decizie definitivă, Alexandru Zaharia a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal și i-a fost aplicată amendă în mărime de 400 unități convenționale, a fost privat de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele administrației publice locale pe un termen de 2 ani.

Astfel, instanța de fond a reținut că încetarea raporturilor de muncă între Alexandru Zaharia și Primăria sat. Lărguța s-a produs în temeiul art. 62 alin.(1) lit.g) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, ca rezultat al privării de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele administrației publice locale.

Prin decizia din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul depus de Alexandru Zaharia și s-a casat integral hotărârea din 10 august 2016 a Judecătoriei Cantemir și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire constatarea ilegalității refuzului de reîncadrare în serviciu, anularea deciziei de respingere a cererii de reîncadrare, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral (f.d.135-140).

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a reținut că la momentul adresării lui Alexandru Zaharia la 07 iulie 2015 cu cerere de reîncadrare în serviciu, o instanță de jurisdicție penală examina cauza penală intentată în privința lui Alexandru Zaharia în baza art. 324 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, circumstanță indicată de către Consiliul sătesc Lărguța în decizia din 30 iulie 2015 și astfel ar fi fost justificată existența temeiului legal de suspendare în continuare a raporturilor de muncă, ce se încadra în prevederile art. 76 lit.g) Codul muncii. Concomitent a specificat că la 30 iulie 2015 încetase temeiul suspendării raporturilor de serviciu prevăzut de art. 52 lit. a) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, însă exista cel prevăzut de art.76 lit. g) Codul muncii.

Conform art. 52 lit. a) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, raporturile de serviciu se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților și anume în caz de alegere sau numire într-o funcție de demnitate publică pentru perioada respectivă.

Conform art. 76 lit. g) Codul muncii, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind comiterea de către salariat a unei

infracțiuni incompatibile cu munca prestată, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

În contextul celor menționate *supra*, Colegiul relevă că instanța de apel, rezultând din prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, verificând temeinicia hotărârii contestate, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii de către prima instanță, contrar prevederilor legale a modificat, din oficiu, obiectul litigiului, prin ce se impune casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea pricinii la rejudecare.

Or, unele din cerințele reclamantului Alexandru Zaharia formulate inițial în cererea de chemare în judecată, iar ulterior reiterate în cererea de apel, este recunoașterea ilegală a refuzului Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir privind reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța și recunoașterea nulă a deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru”.

În contextul dat, Colegiul reliefă că din cerințele reclamantului se identifică expres contestarea refuzului Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir privind reîncadrarea sa în funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat. Lărguța și recunoașterea nulă a deciziei Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 „Cu privire la cererea dlui Zaharia Alexandru”, dar nicidecum nu se contestă anumite decizii de suspendare.

Astfel, instanța de apel, examinând litigiul în fond, s-a expus sub aspectul temeiniciei și legalității suspendării din funcție a lui Alexandru Zaharia, însă a eludat a se expune asupra legalității refuzului de reîncadrare în funcția deținută anterior mandatului de primar. Or, instanța de apel urma să se expună asupra legalității deciziei emise de pârât prin prisma refuzului de încadrare în funcția și temeiurile de refuz de reîncadrare, circumstanțe ce urmează a fi verificate și luate în considerare la rejudecarea pricinii.

Colegiul reiterează că reclamantul nu a contestat legalitatea deciziei de suspendare, însă a contestat legalitatea refuzului pârâtului de reîncadrare în funcție deținută anterior mandatului de primar.

Colegiul precizează că instanța de apel, cu referire la prevederile art. 53 lit.d) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, reține că raporturile de serviciu se suspendă de către autoritatea publică, însă omite un aspect important în acest sens-lipsa deciziei autorității publice locale de suspendare. Or, prin decizia contestată se respinge cererea lui Alexandru Zaharia de reîncadrarea în funcție, dar nicidecum nu se dispune suspendarea raporturilor de serviciu.

Tot aici, este de menționat că în materialele pricinii nu se identifică decizia Consiliului local Lărguța, rl Cantemir privind suspendarea lui Alexandru Zaharia din funcția de secretar al Consiliului local și al Primăriei sat Lărguța în legătură cu alegerea în funcția de primar al satului Lărguța, fiind doar prezentată în acest sens înscrierea efectuată în carnetul de muncă la 06 iunie 2003, conform căreia se distinge doar că înscrierea ar fi fost efectuată în temeiul hotărârii Judecătoriei rl Cantemir din 06 iunie 2003 (f.d.33).

Or, în contextul prevederilor art.42, 43 al Legii privind administrația publică locală nr. 123 din 18 martie 2003 (în vigoare la data efectuării înscrierii în carnetul de muncă-06 iunie 2003), secretarul consiliului local se alege în baza de concurs și este desemnat în funcție la ședința consiliului local. De altfel, suspendarea din funcție, la fel, se efectuează la ședința consiliului local, indiferent de temeiul ce a dus la suspendarea din funcție a secretarului consiliului local.

De asemenea, Colegiul notează că instanța de apel a reținut că la adresarea cererii reclamantului privind reîncadrarea în funcție la 07 iulie 2015, era în curs de examinare cauza penală intentată în privința reclamantului Alexandru Zaharia în baza art. 324 alin.(3) lit. a),b) Cod penal și continuarea suspendării raporturilor de serviciu s-ar încadra în dispoziția art. 76 lit.g) Codul muncii și pârâțul anume acest temei l-ar invoca în decizia din 30 iulie 2015.

La acest aspect, Colegiul relevă că în decizia Consiliului sătesc Lărguța nr.02/10 din 30 iulie 2015 nu se identifică invocarea unei anumite norme din Codul Muncii ce ar justifica respingerea cererii lui Alexandru Zaharia, pe când pârâțul în decizia sa s-a axat doar pe prevederile Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006 ce țin de competențele de bază ale consiliului local și examinarea problemelor în ședința consiliului local.

Astfel, Colegiul precizează că pârâțul în decizia contestată nu invocă anumite prevederi legale, cu atât mai mult din Codul Muncii, ce ar justifica respingerea cererii de reîncadrare a lui Alexandru Zaharia în funcția deținută anterior exercitării mandatului de primar.

Or, instanța de apel invocând, din oficiu, temeiul de drept privind legalitatea suspendării din funcție conform Codului Muncii al Republicii Moldova, a ignorat că Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, la fel, prevede temeiuri de suspendare din funcție. Or, Codul Muncii constituie o normă generală, pe când Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04 iulie 2008, este o normă specială.

La caz, Colegiul apreciază ca fiind raționale și argumentele recurentului precum că instanța de apel nu ia în considerare că suspendarea sa din funcția putea fi efectuată și în baza altor temeiuri și anume conform art. 200 Cod de procedură penală, la demersul procurorului.

Colegiul reiterează că instanța de apel contrar normelor de drept procedural analizează obiectul litigiului ca fiind o decizie de suspendare și se expune în raport cu normele de drept material ce ar reglementa legalitatea suspendării raporturilor de serviciu între Alexandru Zaharia și Consiliul sătesc Lărguța, dar nicidecum nu analizează în raport cu normele de drept material obiectul litigiului „de facto” care este un refuz de reîncadrare în funcția deținută. Or, instanța de apel, din oficiu, a modificat obiectul litigiului.

La rejudecarea pricinii urmează a fi verificate aceste aspecte prin prisma pretențiilor, normelor de drept aplicabile speței deduse judecății, argumentele și obiecțiile participanților la proces.

Din conținutul normelor procedurale enunțate *supra* se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția

pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la supozițiile și argumentele părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probatoriu și legal și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt, or, concluzia instanței de apel este rezultatul examinării superficiale, arbitrare a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat în cauză.

Colegiul reiterează că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin.(1) Cod de procedură civilă, de a verifica, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia hotărârii contestate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Or, instanța de apel soluționând pricina urma a lua în considerare pretențiile reclamantului, argumentele invocate în cererea de apel, motivele de fapt și de drept, probele prezentate, argumentele și obiecțiile participanților la proces, dar nicidecum să aprecieze legalitatea suspendării din funcție a reclamantului, circumstanțe ce nici au fost invocate de reclamant. Modificarea obiectului acțiunii, din oficiu, de către instanța de apel a dus la soluționarea greșită a pricinii, iar recurentul fiind lăsat fără un răspuns la problema invocată în cererea sa.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea pricinii în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Alexandru Zaharia și a casa integral decizia instanței de apel, cu restituirea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei acțiunii, urmează să verifice legalitatea cerințelor, pornind de la pretențiile înaintate, prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Alexandru Zaharia.

Se casează decizia din 25 ianuarie 2017 a Curții de Apel Cahul, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Zaharia împotriva Consiliului sătesc Lărguța, rl Cantemir cu privire la contestarea actelor administrative, încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, cu restituirea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală